

2 | Αποψη

Η ΒΡΑΔΥΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ | 18 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025 |

■ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΣΑΠΟΠΟΥΛΟΥ ■

Κάθε εβδομάδα ακούμε να γίνονται όλο και πιο σοβαρά λάθη σε ασθενείς από γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό σε δημόσια αλλά και ιδιωτικά νοσοκομεία. Οι πολίτες έχουν θορυβηθεί, η αξιοπιστία αρχίζει και χάνεται και οι νοσηλευόμενοι ρωτούν, πλέον, το προσωπικό αν είναι σωστή η αγωγή που τους χορηγείται.

Γιατί τόσα πολλά ιατρικά λάθη στα νοσοκομεία;

■ Το πρώτο σοκ ήρθε από το «Τζάνειο» νοσοκομείο, όταν ένας έμπειρος νοσηλευτής δεν τήρησε το πρωτόκολλο και έκανε μετάγγιση σε ασθενή δίνοντάς του αίμα από άλλη ομάδα αίματος. Ακολούθησαν τους τελευταίους μήνες αρκετά ιατρικά και νοσηλευτικά λάθη, για να φτάσουμε στο περιστατικό του Νοσοκομείου Άρτας, στο οποίο πέθανε μία έγκυος γυναίκα από αλλεργικό σοκ που υπέστη υστέρτα από χορήγηση αντιβίωσης. Η νοσηλεύτρια μίλησε τηλεφωνικά με το γιατρό, που δεν ήταν στο νοσοκομείο, αλλά αυτή δεν χορήγησε σωστά την αδρεναλίνη που ήταν απαραίτητη ως αντίδοτο στο αλλεργικό σοκ. Στο νοσοκομείο περιμένουν τα αποτελέσματα της ΕΔΕ και της νεκροψίας, για να καταλήξουν σε οριστικά συμπεράσματα.

■ Παρόμοια περιστατικά έγιναν και σε άλλα νοσοκομεία, αλλά ευτυχώς δεν είχαμε επιπλοκές, γιατί το προσωπικό πρόλαβε και αντέδρασε έγκαιρα. Την προηγούμενη εβδομάδα συνέβη ένα ακόμη πολύ σοβαρό ιατρικό λάθος. Νοσηλεύτρια έδωσε λάθος φάρμακο χημειοθεραπείας σε ασθενή στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Λάρισας. Μία κλινική η οποία λειτουργεί υποδειγματικά, προσφέρει πολύ σημαντικό έργο, αλλά είναι υποστελεχωμένη. Στα νοσοκομεία αντιμετωπίζουν ήδη μεγάλα προβλήματα οι γιατροί και οι νοσηλευτές, γιατί οι άρρωστοι δυσπιστούν απέναντί τους και είναι επιφυλακτικοί όταν ένας γιατρός ή μία νοσηλεύτρια έρχεται να τους κάνει ένεση ή να τους χορηγήσει φάρμακο. «Είναι το σωστό γιατρέ;», ρωτούν και ξαναρωτούν. Οι ασθενείς ζητούν να είναι παρόντες και οι γιατροί και να τηρούνται τα πρωτόκολλα. Γιατί, όμως, δημιουργήθηκε αυτό το πρόβλημα και πού οφείλεται; Οι συνδικαλιστές στο χώρο της Υγείας αποδίδουν με μεγάλη ευκολία τα ιατρικά λάθη που γίνονται στις ελλείψεις προσωπικού που αντιμετωπίζουν τα νοσοκομεία και τα κέντρα

υγείας. Αδιαμφισβήτητα, μία από τις βασικές αιτίες είναι οι ελλείψεις, γιατί η πλειονότητα των νοσηλευτών και των γιατρών στο ΕΣΥ δουλεύει πολλές ώρες ασταμάτητα σε «φουλ» ρυθμούς. Κάποια στιγμή λοιπόν, θα γίνει και το σοβαρό λάθος. Από την άλλη πλευρά, όμως, όταν γίνονται τέτοια λάθη, όπως το να χορηγήσει κάποιος αίμα από λάθος ομάδα ή να δώσει φάρμακο από άλλη χημειοθεραπεία, δείχνει μεγάλη απροσεξία και νοοτροπία υπάλληλου που δεν νοιάζεται για τη δουλειά που κάνει. Υψηλόβαθμα και πολύ έμπειρα στελέχη του ΕΣΥ λένε πως ορισμένα λάθη δεν δικαιολογούνται, όσο κουρασμένος και αν είναι ένας γιατρός ή ένας νοσηλευτής. Δυστυχώς, η κακή νοοτροπία της αδιαφορίας στο Δημόσιο έχει εμφανιστεί και σε κλάδους που δεν επιτρέπεται.

■ Ένας άλλος παράγοντας που επηρεάζει και γίνονται τα ιατρικά λάθη είναι και το γεγονός πως κανείς δεν φοβάται κανέναν, αφού πειθαρχικά μέτρα δεν εφαρμόζονται και υπάρχει έντονο το αίσθημα της συγκαλύψης και της ατιμωρησίας, τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά νοσοκομεία και θεραπευτήρια. Είναι χαρακτηριστικό πως ποτέ δεν μαθαίνει η κοινή γνώμη το όνομα ενός γιατρού που πιάστηκε με «φακελάκι» ή έκανε ένα σοβαρό ιατρικό λάθος. Σε μία διαπίστωση που συμφωνούν όλοι είναι πως ο ιατρικός και ο νοσηλευτικός κλάδος είναι ίσως οι μόνοι στους οποίους δεν επι-

τρέπεται να γίνονται λάθη. Θα πει κάποιος πως αν στα νοσοκομεία υπηρετούσε διπλάσιος αριθμός γιατρών και νοσηλευτών δεν θα γίνονταν λάθη; Ή αν οι άνθρωποι της Υγείας αμείβονταν με διπλάσιους και τριπλάσιους μισθούς δεν θα γίνονταν λάθη; Είναι βέβαιο ότι λάθη θα γίνονταν και θα γίνονται, γιατί είναι μέσα στην ανθρώπινη φύση. Το ζητούμενο είναι να γίνονται όσο γίνεται λιγότερα και να μην τίθεται σε κίνδυνο η ζωή των ασθενών.

■ Πριν χαθεί, λοιπόν, η αξιοπιστία σε ένα μεγάλο κομμάτι του ΕΣΥ αλλά και των ιδιωτικών θεραπευτηρίων, θα πρέπει όλοι να προσπαθήσουν να είναι πιο προσεκτικοί στην παροχή υπηρεσιών. Η Πολιτεία να καλύψει τα κενά που υπάρχουν, αλλά και οι εργαζόμενοι να σέβονται τους ασθενείς και να μην τους αντιμετωπίζουν σαν μία ακόμη δυσάρεστη υποχρέωση στη βάρδια τους, έστω και αν είναι υπεράριθμοι. Οι εργαζόμενοι να μην κρύβουν τα λάθη που γίνονται πίσω από συνδικαλιστικά αιτήματα. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι να τηρούνται τα πρωτόκολλα, έστω και αν δεν υπάρχουν πάντα οι προϋποθέσεις. Γιατί όταν χαθεί ένας συνάνθρωπός μας από ιατρικό λάθος, τίποτα δεν μπορεί να δικαιολογήσει μία αδιάφορη συμπεριφορά ή μία λάθος εκτίμηση, επειδή ο γιατρός ή ο νοσηλευτής είχε στην ευθύνη του να αντιμετωπίσει ταυτόχρονα άλλες 5 περιπτώσεις ασθενών.